

delige om Ting, der tidt ikke ere en Bønne værd; istedetfor at tage praktisk fat paa Arbeidet og faae Noget udført. Det er ogsaa et Par Ting i den Retning, jeg herved har tilladt mig at pege paa, og jeg tvivler ikke om, at vi kunne faae en bedre Anvendelse for vore Kræfter i flere Retninger end den, som nu finder Sted.

Jungerlev: De sidste Udtalelser af det ærede Medlem rørte ved et meget stort Spørgsmaal, og det ærede Medlem veed vistnok saa godt som Nogen, at alle de Spørgsmaal, som knytte sig til Skjernaalen og Skjernaadalen, og hvad dertil hører, ere noget af det Banffeligste at løse. Det er derfor ikke saa underligt, om der er nogen Samlen, hvad der ganske vist kan siges at have været; men jeg vil kun sige, at jeg haaber, den meget ærede Minister vil være istand til at fremkomme med et fuldstændigt Projekt om, hvad der skal gøres, thi saa haaber jeg, at det ærede Ting vil være villigt til at følge den høitærede Minister, naar der foreligger et modent Projekt. Men saa maa man ogsaa være forberedt paa ikke at give smaa Bevillinger til en Kommission, men en overordentlig stor Bevilling, thi disse Forhold kunne vistnok ikke reguleres alene ved Amtets og Egnens Hjælp, som ellers ved Vandforhold; det bliver vistnok nødvendigt, at Staten kommer til at tage sig af Sagen. Men nu vide vi dog, at der idetmindste er eet æret Medlem, som vil være villig til at interessere sig for Sagen. — Jeg vil tillade mig nogle enkelte Bemærkninger om et Par Bevillinger, og jeg vil da først tillade mig at omtale Vædringsforslaget under Nr. 30 om en stærket og ensartet Kontrol med Dyr, som udføres fra de større Havnepladser. Det er mig ikke ganske klart, hvorledes man agter at anvende denne Bevilling, men jeg vil selvfølgelig skjønne paa, at den bliver given; thi i og for sig kan den være nyttig, og det vilde jo være meget ønskeligt, at man kom saavidt muligt til ensartede Regler. Man maa her lægge Mærke til, hvorledes Forholdene ere ordnede. Det er ikke Staten, som fører Tilsyn med Udførselen, men Staten har gennem Lov paalaagt Udførselselskaberne at antage Dyrlægehjælp og føre Kontrol. De skulle antage en autoriseret og examineret Dyrlæge, som skal give en Attest for, at hvert Dyr, som udføres, er sundt. Altsaa, det er ikke nogen af Staten ansat Embedsmand, og det er ikke i Henshold til nogen af Staten fastsat Instrux, at disse Dyrlæger fungere. Det er meget muligt, at Forholdet kan stille sig anderledes for den ene end for den

anden, og at Forholdene ikke ere ensartede. Der er et andet Forhold ved den Bevilling, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa; jeg har først troet, det var Hjælp til Dyrlægetilshyret, der skulde ydes her. Det er nemlig ordnet paa meget forskjellig Maade. Medens man i alle andre Havne her i Landet paalægger Exportørerne, Afsenderne af Kvæg eller Dampskibsselskaberne, forsaavidt de betale for dem, at betale dette Tilsyn — og det er ingenlunde saa lidt; det koster f. Ex. i den Havn, jeg er nærmest kjendt med, circa 3000 Kr., der paalægges Afsenderne af Kvæg — betaler Staten eller Havnekasen, jeg veed ikke hvilken, dette Tilsyn ved Statshavnen Esbjerg. Det er altsaa et Gode, som de, der affende Kreaturer fra denne Havn, have, at de faae frit Dyrlægetilsyn. Der kunde imidlertid være Grund til at stille de andre Havne lige med Statshavnen Esbjerg og lade Regjeringen overtage Ansvaret for Dyrlægetilshyret. Det vilde umægtelig være en Forholdsregel af langt større økonomisk og praktisk Betydning, hvis Staten saaledes selv paatog sig at kontrollere Udførselen. Nu gjør Staten det ikke, den paalægger ved Lov Dampskibsselskaberne at kontrollere Udførselen. Jeg vilde altsaa have skjønnet mere paa, om Bevillingen havde haft en saadan Karakter, at man kunde sige, at Staten overtog Ansvaret for det effektive Tilsyn. Hvad der er Grunden til, at Staten har gjort det i Esbjerg, veed jeg ikke; der har Staten maasse i det Hele mere Kontrol. Det er ganske naturligt, at Staten favoriserer Esbjerg i saa høi Grad, som den gjør. Det gjælder nemlig ikke alene med Hensyn til Dyrlægetilshyret, men f. Ex. ogsaa med Hensyn til Farttaxterne paa Sernbanerne. Hvis der f. Ex. staar tre Mand i Skive, som have 7—8 Kreaturer, eller hvor mange der nu hører til en Vognladning, saa kunne de sende deres Kreaturer for Vognladningstaxt til Esbjerg; men hvis de samme tre Mænd faae istinde at sende deres Kreaturer til Randers, Aarhus, Horsens eller en anden Havn i Jylland, maa de betale for hvert enkelt Kreatur for sig. De have ikke Lov til at slaa sig sammen, medmindre de gjøre Kunstner. Dette vil jeg tillade mig at henlede den meget ærede Ministers Opmærksomhed paa, thi det forekommer mig billigt, at man i den Retning, for Sernbanetaxternes Bedkommende, stiller de private Havne ligesaa gunstig som Esbjerg, og kunde man komme til at stille dem for Dyrlægetilshyrets Bedkommende ligesaa godt, tror jeg, det vilde vinde Paaskjønne hos mange Afsendere af Kreaturer fra